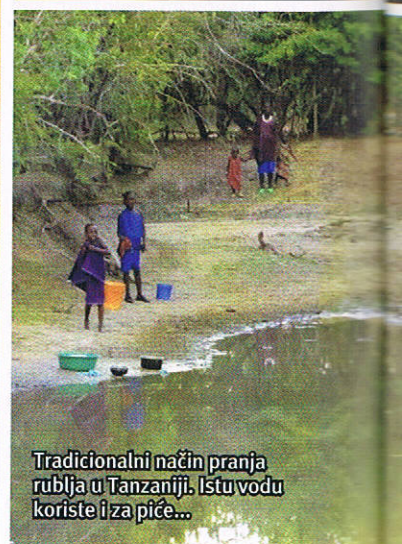

UDRUGA "GLEDATI SRCEM"

Djevojčica Happy
iz plemena
Masai u selu
Magogo.

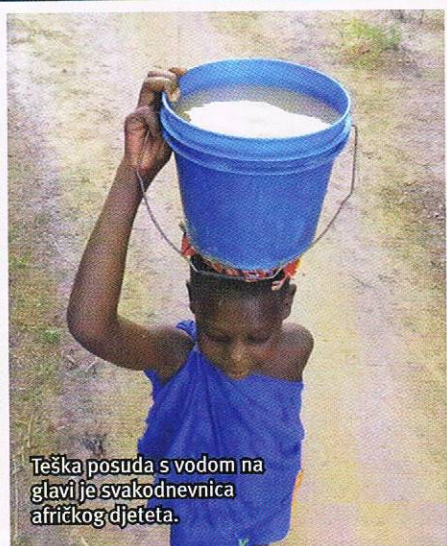

Tradicionalni način pranja
rublja u Tanzaniji. Istu vodu
koriste i za piće...

ČAŠA VODE ZA MAGOGA, TANZ

Tekst: MAJA SANSOVIĆ

Teška posuda s vodom na glavi je svakodnevica afričkog djeteta.

HVALA HRVATSKA
THANK YOU CROATIA

Djeca u Magogu u Osnovnoj školi "Gledati srcem" kažu: "Hvala Hrvatska!"

Tanzanija je zemlja plesa, smijeha i veselja ali istovremeno zemlja gladnih, bolesnih i siromašnih. To je zemlja gdje djeca ne jedu svaki dan, zemlja u kojoj obrazovanje nije besplatno, zemlja u kojoj mališani rade od malih nogu. Život u Tanzaniji je potpuno drugačiji od života u Hrvatskoj. To je život bez struje, bez hrane, život sa raznim bolestima, život bez VODE

A DJECU TANZIJA

Kako bi vam približili daleku, ali prekrasnu Tanzaniju, zemlju na istočnoj obali Afrike, podijelit ću s vama svoje afričke doživljaje i dojmove.

Tanzanija je zemlja plesa, smijeha i veselja ali istovremeno zemlja gladnih, bolesnih i siromašnih. To je zemlja gdje djeca ne jedu svaki dan, zemlja u kojoj obrazovanje nije besplatno, zemlja u kojoj mali-

NASTAVAK NA
SLJEDEĆOJ
STRANICI

UDRUGA "GLEDATI SRCEM"

NASTAVAK
S PRETHODNE
STRANICE

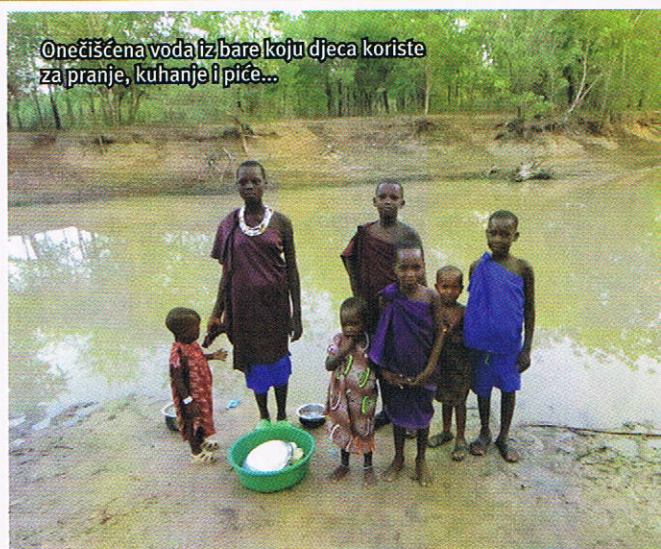
Učionica u hrvatskoj-afričkoj školi u Magogu

**HAPPY JE MOJA MALA
PRIJATELJICA KOJA
ŽELI IĆI U ŠKOLU,
ŽELI IMATI OBROK
SVAKI DAN I TREBA
PITKU VODU.
ZBOG NJE I MNOGIH
DRUGIH SRETNIH
DJEČAKA I DJEVOJČICA
ŽELIMO NAPRAVITI
BUNAR U MAGOGU**

šani rade od malih nogu. Život u Tanzaniji je potpuno drugačiji od života u Hrvatskoj. To je život bez struje, bez hrane, život sa raznim bolestima, život bez VODE. Živi se u kućama od blata bez materijalnih stvari (odjeće, obuće, igračka, namještaja...). Teško je zamisliti takav život, ali baš tako žive naša djeca u Tanzaniji.

Radi svega navedenog i proživljenog željeli smo našim mališanima omogućiti ono osnovno, a to je obrazovanje i jedan dnevni obrok. U samo osamnaest mjeseci sagrađila se prva hrvatsko-afrička škola „Gledati srcem“, u malom masai selu Magogo. Nakon toga sagrađili smo kuću za učitelje i sanitarne čvorove. Svečano otvorenje škole

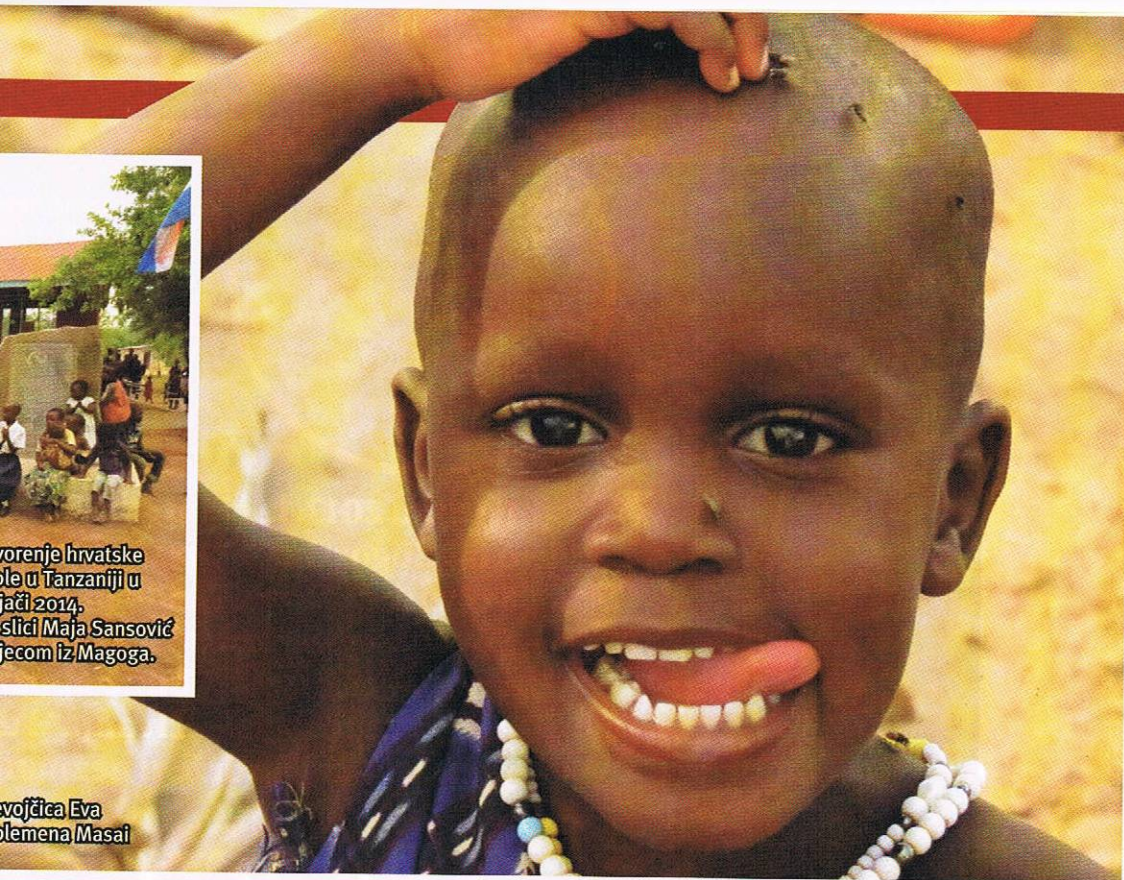

sa popratnim objektima imali smo 14. veljače ove godine. Pjesma, ples, veselje i radost mogla se „opipati“ - jednom riječju LJUBAV između HRVATSKE I TANZANIJE. Svi smo bili HAPPY!!! I Happy, svećenici, narod i ja. A tko je Happy? Happy (ime djevojčice) je moja mala prijateljica koja želi ići u školu, želi imati obrok svaki dan i treba pitku vodu. Zbog nje i mnogih drugih sretnih dječaka i djevojčica želimo napraviti bunar u Magogu.

Djeca svaki dan pješače do kilometrima udaljenih bara ili rijeka

kako bi na svojim glavama u jednoj posudi donijeli nekoliko litara vode za piće, kuhanje i pranje. Ovisi o sezoni kiše. Koliko je kišalo, toliko će biti vode u baranama i rijekama. Ukoliko je kišna sezona bila slaba, kao ove godine, vlastita nestašica vode, a ni polja nisu rodna.

Naši su svećenici don Dražen Klapež i don Nikola Sarić, misijari u hrvatskoj katoličkoj misiji u Tanzaniji, uz pomoć strojeva od glinenom tlu iskopali nekoliko bara koje su spas za naše Masai. Kako bi izdržali od jedne kišne

vođenje hrvatske
le u Tanzaniji u
jači 2014.
slici Maja Sansović
ecom iz Magoga.

vojčica Eva
olemena Masai

**DJECA SVAKI DAN PJEŠAČE KILOMETRIMA
DALJENIH BARA ILI RIJEKA KAKO BI NA
DJIM GLAVAMA U JEDNOJ POSUDI DONIJELI
KOLIKO LITARA VODE ZA PIĆE, KUHANJE I
PRANJE. ONI OVISE O SEZONI KIŠE.
KOLIKO JE KIŠE PALO, TOLIKO ĆE BITI
VODE U BARAMA I RIJEKAMA**

do druge. Teško je gledati
čicu kako rade od malih
i najmanje dijete, od 3-4
sa starijima odlazi po vodu
ma i rijekama u kojima se
peru svoju odjeću ili napa-
ku. Unatoč svoj težini živo-
kilometrима hodaju rado-
smijeh i pokoji plesni korak
ozira na tešku posudu s
na glavi.

li zamisliti da oni piju i
vodu iz istih bara na kojoj

napajaju stoku? Iz bara koje su
pune insekata, mulja gdje je voda
žuta, smeđa i zagađena. Na moje
pitanje kako se ne razbole od
prljave vode, oni odgovaraju:
„Razbolimo se. Pa što? Uzmemo
lišće jednog drveta, žvačemo i
tako prođe. Na pitanje zašto ne idu
doktoru, odgovaraju: „Za doktora
nemamo novaca.“

To je njihov život i njihova svakod-
nevica. Oni neznaju za slavine,
kupaone i kade. Zamislite radost i

ozareno dječje lice kad mu date
malo vode iz šake. Kažem šake jer
se u Tanzaniji tako pije voda. Oni
nemaju čaše. Koliko se mi veseli-
mo čaši čiste, bistre vode?
Vjerujemo u Božju providnost i
nadamo se da ćemo ubrzo vam
moći javiti lijepe vijesti iz naše
misije da naša djeca imaju čašu
vode svaki dan!

Kada slijedeći put pustimo da teče
voda iz slavine, sjetimo ih se jer
naši prijatelji „tamo daleko“
nemaju tako dragocjenu pitku
vodu, tekućinu koja nam svima
treba za normalan život i zdravlje.
Hrvatska GLEDA SRCEM, u to smo
se već uvjerali sa izgradnjom naše
škole u Magogu, gledajući srcem
omogućiti ćemo pitku vodu i usre-
ćiti djevojčicu Happy i sve mališa-
ne u dalekoj, siromašnoj ali
SRETNOJ Tanzaniji.

www.gledati-srcem.hr